பரி. தேவர்: நிறைமதி மாறாமதியாகும். அப்படியே விளங்குமா? மீண்டும் நிறைமதியாகும் ★ என்வண்ணம் கிடந்த அவனின்னம் நின்று நின்வண்ணம் தோன்றாது. அறிவும் அன்புமுடையார் தீயன் அறிவைத் தருவதுண்டா ★ உன் முகத்தில் சூரன் கொலைபட்டாத நின்னை கைம்போல மங்கித் தோன்றுகின்றதே. ★ சூரன் வடிவன் தன் வயலுக்கு மடைவாய் நீர் வாராதல் வேண்டும் என்று கேட்பது உண்மை. மக்களெல்லாம் கண்மாய் நீரை மற்றையோர் வயலுக்கு மடைபாய மறுத்தல் தன்னுரிமை என்பாருமுண் அது முறை ★ அகவாழ்க்கையாகும் புறவாழ்க்கையாகும் தன்னலம் பேணிக் கொள்ளும் உரிமை யோர்க்குத் தேவும். பிறர் நலம் வேதனைத் தடுப்பதும் உரிமையெனின் அது சிறையாகும். வைரமாரி நடக்காத பொன்னாடு, அன்பே! கை மாரி நடப்பது அழகில்லை ★ பலவாறு தொல்லைப் பட்டுமடைய என் மனத்தைத் தேற்றுவிப்பது தேவியது நன்றன்று ★ பெண்டிர்க்கும் பொதுவெனப் பொறேன். யான் காட்டும் அன்பிற்கு அறை ஆண்டா? கின்னே, நான் அடியிற் கிறந்தவனா? கின்னே, நின்பம் நிறக்கும் ஊடிய நேண்டு ஊடத் தகுதியாதுவனா? நின்னை கடந்து கண்பக்கணியை அதிக வைப்பவனா? என் இற்றும் எவன்! இற்றமடுப்பான் அடித்தற் இடித்துங்கள். மிதித்தேனும் இடித்துங்கள். உதைத்துத் தூற்றுங்கள். என்ன செய்யாதும் கிண்டைத்து வட்டும் நின்பம் நுகரங்கள். யான் வேண்டுவது நிலங்கள் உயரோடு அகத்து கிடக்கப் பாதாளாக பெண்ணை நயப்பதை நான் ஒன்வேன், ஒன்வேன். மனைவி திருக்கவும், கணவன் மற்றொரு பெண்ணை வரும்பானுள், பெண்டிரெல்லாம் ஒருகூடுகள் இற்ற கொடையவன் என்று ஆன் வாது. மனைவி அவன் கால்பட்டிற்கு ஏற்றவளல்லள்; ஆண்மையை வயப்படுத்தும் பெண் தன்மை யாளர்; ஒருகண்டவன் இறப்பறுத்து வேழு வாழ்தவர்; அதனால் மற்றொருத்தி வலையாப்படு மாறு தூற்றியவர் என்று மனைவியையே மகளிர் தூற்றுவர். ★ காதல் உணர்த்தி பிறர் காட்ட வருவதின்னை. காதலின் காதல் மாறுமாயின், தாதுணர்ச்சியும் சூரு மனம் பெண்டிற்கே உயர்வாகத்தே உள்ளது ★ நின் அருகண்ணும், அருக்கொடையும், மடியாக்கவர்தலும், வாடியா முகமும் என் புகழைப் பழிக்க வல்லியர்? ★ அறிவிக்கும் கிடந்தான் அவனிக்குமம் உள்ளங்கையை விட்டுப் புறங்கை பாடியமா? புறங்கை புறங்கைதான் ★ வாக்கவாது என்று சொல்வது வாடியடையார் செயலல்லை. வந்தான் சுற்றங்கொடாதிருப்பது கையடையார் செயலல்லை. ஆனை காணப்படாமல் கிடப்பது தான் அறிவுடையார் செயல். கீது நாகக்கை மாண மறையல்லவா? ★ கின்பம் கீது வென்று உணரக் கற்றித்த முதல்வினையை வெறுக்கு ஏழ்ந்நன்றி கொட்ட மகனே நான். ★ கீயென் ஏனையை வாழுக்கக் கண்டேம். பொறுமை தினைமை அழிக்கக் கண்டேம். ★ கல்வி கற்றும் போதே கடுகுக் கல்லாவாட்டான், வாழ்வு கதுமுடையதாகிவிடும் என்பது குமிழ் நூலோர் துணிபு ★ உன்னதைத் தொல்லுதல் கிளக்கிய மென்றும், உன்னதை நல்லதைக் காட்டுவது அறிதல் என்றுமாக ★ தொல்லித் தொல்லித்தானே நாமும் கியர்து வளர்ந்தது. கேட்டுக் கேட்டுத்தானே ஏனையும் மடங்கித் துளையட்டது ★ குமிழ்மக்கள் வாழ்வுத் தொடுத்தான் குமிழ் மொழியேயாயிருக்கத் குமிழ்வாழ்க்கைத் தன்னி ஏதாக வாழ்வுண்டோ! ★ குமிழர்களின் உன்னத்தினையது குமிழின் உயர்வும் தாழ்வும் ★ கல்லாத மக்களுக்கு மயக்கம் என்பதில்லை. ஏனென்றால் அவை அறிவில்லை. கற்றவர்களுக்கே மயக்கம் உண்டு. ஏனென்றால் அவர் அறிவு தெளிவில்லை ★ ஒரு துணைத் துய்ப்பது நன்மக்களின் பண்பு. மயங்கிய அறிவு தெளிவதற்கும் அத் துய்ப்பே வேண்டும் ★ கூடுதலும் போல ஊடுதலும் கியன்றக ★ நின் கற்புடைய மனைவி கிறந்த பெண்டிரெல்லாராலும், குமக்கு நின் மாக்க வின்னையே யென்று வருந்தத்தக்கவள். வரும் பெண்டிர் எல்லாராலும் புகழத்தக்கவள். மாக்கும் பெண்டிர் எல்லாராலும் தொழத்தக்கவள் ★ கற்றவர்கள் மனவொற்றுமையே எக்காலத்தும் இருந்தது. தன் மனிதனுக்கும் காட்டிற்கும் நன்மை பயப்பது ★ புணர்ச்சியைப் பாவாக்கிப் பிரிவைப் புணர்வாக்குவது உங்கட்கு அருக்கமோ? அறிதல் அறியாக் கண்ணை அழ வைப்பதற்கோ என் மனை புகுந்தீர்கள் ★ மனையாள், உன் மருமகளை கிம்மங்க நல்லாளைப் பிரவு தருப்பது ★